

ДІЛО

виходить щоденно передполуднем

РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Гинен ч. 10, П. пом.
Конто пошт. шваб. 143322.
Адреса для телеграм:
«Діло», Львів.
Гол. Редактор приймає від
11—12 год. передполуднем
Рукописи не звертається

ПЕРЕДПЛАТА:
Місячно: в краві 450 зод.
За границею:
В Америці 1 долар, Франції,
Голландії, Бельгії 20 фр. фр.,
Італії 750 ал., Німеччині 750 ал.,
Швейцарії 8 шв. фр., Чехо-
словацькій 30 ч. к., Румунії 15 л.
Болгарії 750 ал., Австрії
750 ал. — Зміна адреси 1 зод.

В СПРАВІ ОГЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Сільсько-хліборобська вистава в Стрії.

Львів, 24. вересня 1927.

Завтра відкривають святочно сільсько-господарську виставу в Стрії. Стрий має під тим оглядом уже свою світу традицію. Там же перед війною відбулася велика краєва сільсько-господарська виставка. На ній ми робили тоді перші підсумки наших здобутків на сільсько-господарському полі. Великий розмах, велика ініціатива і ще більші успіхи тієї передвоєнної вистави розкривали перед нами нові перспективи, нові світи. Бистро росли господарські установи, швидко підіймалася хліборобська культура. Вперше, вперше ми ступали. В осередку того руху стояла небуденна постать рухливого, далекозорого, висококультурного діяча пок. д-р Евгена Олесницького. В Стрию працював (і який найдовше, і тому не дивно, що традиції його праці там не згасли, а в улаштуванні цього року вистави без сумніву відживе дух цього заслуженого Польника.

Як колись перед літами були ми свідками великанської праці та невичерпаних джерел енергії стрийського громадянства при влаштуванні виставки, так і нині бачимо незрівняний вплив ініціативи, рухливості і мозольної праці стрийських діячів, що започаткували і проводять серед невимовно важких обставин цю виставу. Так і хочеться провести паралель між тим — колись і між тим — тепер. Та за далеко це нас заведє, якщо ми бажати виходити в подробиці.

Від одної до другої виставки минуло багато-багато часу. Цеж промайнула ціла історична доба, велика доба в житті нації. Перед літами, в часи першої стрийської виставки розгорталися перед нами широкі горизонти, та не такі, що зміщали у собі всю широчінь і всю глибину того, що довелося нам пережити в часі між 1917 а 1919 рр. Тільки повне розуміння може зрозуміти і відчувати весь чар визволення і всю насолоду кривавого навіть процесу визволення. Ось цей процес стоїть як мура між тією давньою, а теперішньою виставкою. Тоді ми інстинктивно рвалися, стихійно прямували вперед і вперед.

Нині ми свідомо і планово рухаємося вперед, але до чого означеної і з потреби духа нації впливаючої мети. Ми хочемо стати на власній ноґі. Хочемо стати на них так, щоб ніякі тучі ні хуртовини не захитали нами і не відхилили нас від зайнятих становищ. Цеголку до цього, камінець до камінчика — поводи але планово прокладаємо ми стежинки, стежки і цілі дороги, що збігаються в одному великому шляху. Це шлях нації! Він тернистий, важкий, але світлий, бо ступаємо свідомі діла і працї, але тих, що на власних ноґах стояли, і хоч ставили свої кроки серед перехрестних огнів, туч і громів, то йшли і пробивали власними силами. Перебутий чадивно гарт і кривавий хрест нашої нації дає нам тепер тим більше сил до такого ходу.

На кожній стежині кожної діяльності національного життя робимо час від часу перестанки і тоді кидаємо оком на підсумки нашої праці, на здобутки і прокладені шляхи. Во-

ни потрібні і необхідні ці перестанки, бо в них зачерпуємо воздуха, відпочиваємо і захоплені успіхом зробленого, досягненого з тим більшим запалом йдемо вперед.

Стрийська вистава — це перестанок на прокладеній нами доріжці нашого господарського буття, це життєдайний відпочинок для відсвіження та скріплення сил через самий підсумок і підрахунок досі зробленого, досягненого. Обіймаючи зором те, що ми збудували і що пройшли, ми відкриємо легко і все занебане на те, щоби його завтраж так направити, доповнити, докінчити. Завтрішня вистава і сяє до дадуть нам картину нашої праці, наших дотеперішніх змагань на дуже важкій, під нинішню пору, а в нинішніх обставинах чи не найважнійшій діяльній самостійного, на власних силах опертого життя, бо на діяльній економічній. Ніхто не заперечить, що найважливішим попри політичний є в житті народу економічний чинник, бо ж він підтримує

національний організм, він його регулює. Економічне закладання народу неж його фізична рудна.

Правда, в не дуже сприяючій обставині нашого власного життя випадає ця вистава! Ми переживаємо нечувані наслідки катастрофи повені, що зруйнувала близько пів тисячки сіл. Та саме і з уваги на те ця вистава є тим яркішим показником нашої живучості, нашого життєвого нерву, нашої енергії та волі до власного економічного життя, життя свідомого своїх завдань, життя творчого, зорганізованого. На власні ноґи твердо стати власними силами — це те, до чого етапом є стрийська вистава. Бажаємо її стати дійсним показником наших господарських успіхів і поважним дивизном великого процесу економічного визволення. Ми віримо, що ним вона стане і віримо також, що все українське громадянство зрозуміє її вагу так, як її зрозуміли самі ініціатори, та ціними речами підтримає її своїми відвідинами.

Після виборів у Югославії.

(Від нашого кореспондента.)

Білогород, 18. вересня 1927.

Не зважаючи на те, що після виборів уже минуло більше тижня, загальна місцева політична ситуація лишається і на далі дуже неясною. Вибори, хоча і принесли деякі зміни, але не дали всеж сподіваної перемоги одним (В. Вукічевичу), ні не принесли упадку другим (С. Радічу).

Загальне становище партій в цифрах зараз маєть так: усіх радикалів — 112 (до виборів було — 141), демократів — 61 (раніш — 37), радичівців — 60 (раніш — 53). Як бачимо радикали взагалі втратили значну кількість мандатів (29), в той час як демократи зміцніли аж на цілих 24 мандати і числять тепер разом зі своїми спільниками мусульманами 79 послів.

При першій погляді на ці цифри здавалося би, що становище теперішнього уряду цілком певне, бо має він разом (радикали і демократи) — 191 послів проти 124 інших, але в дійсності справа стоїть цілком інакше. В. Вукічевич, хоча й зумів провести значну кількість своїх прихильників, але всеж не зміг цілком знищити так званих памічівців, котрих ці їхня кількість ні становище зараз ще остаточно не вяснені, але є можливість, що вони виявлять себе як опозиціонери уже у верифікаційнім відділі і тим завдадуть В. Вукічевичу значний удар, маючи на увазі ріжні зловживання при виборах.

Становище в демократичній партії лишилося й після виборів таким же неясним і невпевним, як було і перед ними. Л. Давидович є надалі проти В. Вукічевича і веде свою акцію в напрямі створення демократичного блоку з демократичної спілки, радичівців, самостійних демократів та інших дрібних партій чи груп, котрий мав би у парламенті більшість і повалив би В. Вукічевича. Між тим становище В. Маріновича є дуже неясне — він запевнює, що є за співпрацею з Вукічевичем і за утриманням теперішньої коаліції. При тім не виступає проти акції Давидовича і висловлюється за цілість демократичної партії.

Розуміючи невпевність свого ста-

новища, В. Вукічевич уже заздалегідь заявив, що не є виключеною можливість нових виборів, коли він лишиться у новім парламенті без потрібної більшості та буцїм то має на це навіть згоду короля. А тим часом працює над притягненням до уряду словінських клерика-

Лиха господарка.

З приводу катастрофи повені.

II.

В другій статті під написом „Лиха господарка“ краківський орган знову вертає до тієї самої теми. Все лихो не лише в роботі спекулянтів, але „в пасивності властей, в безчинності, просто відсутності уряду“.

Ліс треба дбайливо оберігати, а тимчасом замість дбайливості під ряду літ його безсистемно, безпланово вистебловується. Польща, у своїх сучасних межах, під лісовим оглядом діляться на три поперечні смуги: вузька гірська смуга на півдні, широка смуга лісової високої рівні в середині і простора низинна на півночі. Тому, що ріки, обняті сучасними границями Польщі, випливаючи з гір, пливуть на північ або на південне (Дністер зі своїми допливами), але північною стороною Карпат, а значніми лісів для регуляції відпливу вод є непомірно великої ваги, то найпростіша льогіка диктує перевести експлуатацію низинних лісів на півночі (коли того неминує вимагає торговельний бізнес, а за всяку ціну беретьи вузьку смугу карпатських і підкарпатських лісів на півдні).

А тимчасом що діється. Ідучи з півночі в напрямі Карпат, на кожній навіть найменшій стапиді, де перед війною не було ніяких складів деревина, бачиться величезні гори вирубаного дерева, часто з молодого лісу. А серед завіздів дерева вихаються спекулянти.

Ліси безупинно рубається, гірські збоча приймають вигляд пустині, про заміщення ніхто не думає. Коляска Підкарпаття в при-

лів на чолі з д-ром Корощем на підставі відомого порозуміння на Бледі, щоб у цей спосіб більше забезпечити своє становище. Демократи з рядів В. Маріновича хоча і не висловлюються проти участі в уряді словінців, але вимагають для себе більше портфелів у звязку зі збільшенням своїх мандатів і значують, що радикали можуть увести в уряд міністрів словінців лише на рахунок своїх портфелів.

Все це зразом творить дуже неясну ситуацію, яка, очевидно, не може довго потривати. В радикальній клубі памічівців примушені будуть виявити своє обличчя, а В. Марінович не зможе довго вагаться між Л. Давидовичем та своєю співпрацею з В. Вукічевичем. Бо коли Давидович не владється створити мішній демократичний блок, він примушений буде, або вступити своє місце в партії (офіційно, чи фактично Маріновичу), або допровадити її до нового поділу.

Можливість створення нової мішної партії, в що вірили деякі політики перед виборами, в котру увійшли радикали прихильники Вукічевича, демократи з рядів Маріновича та д-р Корощень із своїми послами (21) і котраб на довгий час взяла у свої руки державну керму, зараз має мало виглядів на своє здійснення. Між тим назді на створення такої партії, здається, і допомогла не раз тому, що стара скупщина була зачасу розвезана, а В. Вукічевич дістав мандат провести вибори до нової.

В. Анський

спішеному темпі змінює свій вигляд. А роль лісів є величезна, спеціально важкий є вплив лісів на клімат.

„Коли катастрофа повені раз і другий раз досягала околиць Сосзача, французький уряд негайно закінчив акцію заборони та інтензивної охорони лісів на певному просторі, намісному катастрофе. А сльвдні місц. намісники заборони або представили на завладі райони нерешеної температури розповсюди акції заборони околиць Сосзача, лісів довкола Вілани. І який з того вилуч для нас? Що з того, що економісти перестерігають перед якоюсь там трудовою годошарною? Що з того, що відомо загалом, що лісова частка дерева від Німеччини, а Німеччина має 26 проп. лісів, а Польща 12 проп. лісів з усієї поверхні держави. Німеччина має більше лісів, як Польща, але куча дерева в Польщі, своїх лісів на рубі, тільки послані до Німеччини молоді лісові на цілозросту, майже тому, що в Німеччині закінчується зрост, а в Польщі ні“.

Аде коли вже конче треба рубати ліси і вивозити за границю, не так до Німеччини (на що жаліється краківський „Час“), як до Англії і Голландії, то чи не краще вже рубати північні низинні ліси, як південні, гірські.

Коли в р. 1772 Австрія прийшла в посідання Галичини, негайно розпочала грабункову лісову господарку в Карпатах. Виліз дерева з дарку в Карпатах. Виліз дерева з Галичини пушено на широку скало. Але повені, які зараз потім навістили на нашу країну, спонукали австрійську владу не лише припинити вистощення лісів, але й вступити на

шлях ступневої раціональної господарки в лісах та започаткувати олісся регуляцію потоків. Не даром чути говорять, що по переказам англійців до теперішньої повні завістила наше населення перед 130—140 літами.

Свідомі Австрії з кінця XVIII. ст. чинили Польща на початку XX ст. В Карпатах і на Підкарпатті розпочато приспівену грабункову господарку лісів, а її наслідки: нечувана катастрофальна повіль, спустошення, знищення, руїна, голод і нужда.

Тому такі реторичні звороти, як лос. Т. Загурського в „Кур. Стал.“: що — мовляв — „шкода, що „Діло“ не виступило ще з ревеляцією, що повинні спричинили самі поляки, що-би знищили українське населення“ — з шонайменше дивоглядні. Ясно, що спричинниками повені є ті, що чесуть відповідальність за деградацію лісів і за припинення розпочатої за Австрії регуляції рік. В першу чергу та відповідальність паде на польський уряд і підчинені йому чинники. І тому обов'язком того уряду є не лише прийняти з видатною допомогою жертвам повені, але й негайно поробити заходи та розпочати роботи в напрямі регуляції рік і потоків, щоб на будуче охоронити наше Підкарпаття перед повторенням нової катастрофи.

Неприємна справа.

Афера загину ген. Загурського.

(Від нашого кореспондента.)
(Львівське.)

Варшава, 18. вересня 1927.

Що стинився галас — нічого дивуватися. Ген. Воя. Загурський — одна з човових постатей перед і проти-травневого табору, найметішій — кажу — найамбітніший з анемік генералів того табору, один із військових лідерів польської правни, активний, у критичних травневих діях її оборонці. Правда, генерала Загурського арештовано й 15 місяців притримано у слідстві в'язниці під загальним етикетом суто кримінальної а не політичної натури (зловживання при замовленнях для військового дотування і т. п.), але судової розправи ще не було, подробиць слідства загал не знає, чого знає, що він був колись шефом військового дотування, що його фотографії масово друкувало по всіх ілюстрованих польських часописах, як того, що „розсмакував польське їм“ закордонним воєдушим „рейдом“, та що — воював „а Пшеулокам, і так і гдадять на фігуру Загурського та його відношення до табору, що ним пра владі, крім приау суто політичну. А що реакція у Польщі намі і раніше існує, і хоч торік зтропала, то не скажітуловала, і наслідком того важко йі стати на становище редактора „Глосу Правди“, що „одного „ліста мейше“ і махнути рукою на одного зі своїх атачків. Істерично кричить, метушиться і атакує, та примушує пресу, яка найраніше легковажно промовчала би що історію, до оборони й дотування — таким самим істеричним гримом.

Коли генерал ішов, мимохіть нагала-тася історія з Додетом: аручна бразур-ва втеча. За гіпотезою втечі промовля-ло (й нім) ще промовляло чимало злогичних аргументів. Грозяв же йому процес, який міг стати для його моральною можливою, — величезною компромітацією його й ближнього кола його приятелів та — приятельок (адже „Пшеулокам Веч.“ в 16. п. м. натякає вправо на „усклад-лення еротичної натури“...). Проти гі-потези втечі свідчать передусім — часо-ковий дальній день, який минає без лавної вістки про місце побуту втізача, зриває сумнів, чи справді він утік. Немає двох слів, що рідні Загурського й його близькі політичні приятелі не зна-ють його місця побуту. Інакше не ком-промітували би себе розулучними лі-стами до президента республіки (лист „Рені Загурської та шленського профе-сора Маріана Здездовського), післані радше на осмішування бездарності по-літичних органів (як це робив Додет) а не велич поважної кампанії в обороні будинок та загрозеного життя й безпеки загинулого, не давши себе, прештою, чадли забави матеріально рішати болю-чим конфліктами своїх часописів (со-

рфікований і знищений вілкардесити-сичний нахлад одного недільного чола „Курера Варшавського“ в 82 сторінки — пем не жарт!). Зброю противникам гі-потези втечі дала сама т. зв. сапалійна преса, яка замість і собі кликати владу до розшуку втізача, арау прийняла насмішливо-легковажний тон. Дешо при-чинилась до загострення атак правни й сама влада. Так нпр. „Роботнік“ аіста-вив кілька дат: 6. серпня шеф Загур-ський, 12. появила комунікат з заповід-дю стежних листів, а шобно 20. серпня надруковано стежного листа у „Слідчій Газеті“ та ледви 1. вересня поміщено у тій газеті фотографію розшукуваного. І „Роботнік“ додає коментар у двох сло-вах: „дивний поспіх“...

Існує отже й друга гіпотеза: порван-ня генерала кимось третім взагалі впе-можливлення йому дати про себе знак життя. 14. п.м. ця гіпотеза пішла сильно в гору з одночасною поразкою крайніх песимістів, які вперились, чи Загур-ський ще при живих. Отож прийшов лист від ген. Загурського: кілька слів, переказ грошей для фонду влі і сиріт, — з поттровою печаткою Вільного Міста Лавіа. „Ражчосполіта“ виступила з обвинуваченням, що ген. Загурського тримають насильно на терені польських муніципальних складах на остріві Вестер-платте. Дальше, заручила „словом те-сти“, що влада знає, де є Загурський. Характерно, що цим разом і „Глос Правди“ і „Епока“, опрокідуючи тезу про Вестерплатте, заявили теж що слідство устійнило вже місце по-буту Загурського. На слідуючий таки день слідчий суддя майор Ма-зуркевіч категорично заперечив, на-че би влада знала, де є Загурський, і заповів репресії проти згаданих газет за сіяння брехні. Одночасно командант Вестерплатте обурився на алерету „Ражчосполітої“; іни-дент з данцігською поліцією — це вже рудант до цієї історії. Ва, але графологічна експертиза отверд-ли автентичність потерку ген. За-гурського, — а одночасно ендецька „АВО“ скептично ставиться до вар-тості цього листа: він, мовляв, без дати й місця писання, хто зна, в я-ких часів він походить...

Така є далі тайною. Усмертила вже ген. Загурського фам, що зно-ву воскресла на пляшка, виллове-на з Балтику, чи ні свідки, які бачили того генерала у Закопаному, в Парижі, Константинополі... Мій один знайомий твердить (має одна-кове право), що Загурський потай-ки полетів до Америки на „Колум-бі“ америк. жила Левіна, який по втраті Чемберлена даремне пошуку-вав сміливого дотуна!...

Як довго тайна залишиться ще тайною — ніхто цього не знає. „Ражчосполіта“ кличе захрипим вже від викликування голосом „то-го легендарного ніні“ нового урядо-вого комунікату. Буде вияснюючий комунікат чи не буде це не відомо, та одно відомо напевне, що таке роз-колювання пристрастей, яке у зв'яз-ку з аферою ген. Загурського запану-вало серед різних польських кол, мовчанкою ніяк не вспокоїться.

Неприємна справа.

І. Кедрин.

Всі українські діти до української шко-ли! Хто минає свою рідну школу і поси-лає дитину до чужої школи, — той во-рог своєї дитини і української нації!

СОЛЯЛІ

НАЙЛІПШІ ЦИГАРЕТОВІ ПАПЕРЦІ І ТУТКИ.

Катастрофа повені.

Дійсний винуватець катастрофи.

Внесення пос. Сергія Хруцького і тов. з Українського Ілюбу в справі елементар-ної катастрофи повені на терені вое-відств: станіславського, львівського, тернопільського і кранієського.

Ноторично відомо, що в перших днях вересня п. р. елементарні повені спусто-шили цілу карпатську, підкарпатську і покутську частину Ст. Галичини, а та-кож частину Зах. Галичини. Наслідки повені є катастрофальні. Розсатанілі во-ди знищили майно більше як пів мільона населення, десятки людей стали жерт-вами катастрофи, тисячі штук живого інвентаря впали жертвою розсатаного елементу. Величезні простори управних піл, пасовищ і сіножатей засипала рінь і пісок, на довгі літа стали вони неужит-ком. Тисячі саливських загород разом з мешальними і господарськими будин-ками, запасами збіжжя і паші забрала во-да. Дороги державні, краєві, повітові і громадські зі сотнями мостів знищено, так, що багато з навічених повеню гро-мад є відтятих від світа, — так, що важ-ко доставити поживу. Голод і нужда ша-лють вже сьогодні, а про наслідки на за-сіви нема мови. Ізза довгосточних вод людські помешкання, що збереглися, тах пересичені вогиюстю, що перед їх вису-шенням не можна говорити про користу-вання ними. Непишущі помешкання мо-жуть спричинити вибух та поширен-ня епідемічних і анчайних творів. Не беручи на увагу наслідків, які мо-жуть ще наступити, стверджуємо, що спричи-нені шоди вносять сотні мільонів. Ця стихійна катастрофа вимагає якнайбіль-шої і найшвидшої допомоги. Стверджу-ємо факт, що місцеве населення просто з безприказальною жертвенністю поспіши-ло на допомогу жертвам повені. Лише дотеперішня поміч уряду є просто сміш-на. Панове міністри і начальники по-літичних департаментів і воевідств зі шумною реєляцією збіжжяють на міщи, навічені повню, але звичайно з голыми руками. Перша поміч уряду на прогону-вання пів мільона нещасливих вносивла аж 200.000 зол., коли тимчасом лише од-на особа, а саме греко-католицький ми-трополит о. Шентницький поспішив з до-помогою 180.000 зол. Українське насе-лення має враження, що уряд умисне проволікає з допомогою, вважаючи укра-їнське населення громадянами другої класи, у відношенні до яких держава не має ніяких обов'язків. Тимчасом політи-ка польського уряду одно несе вину за розміри отчої елементарної катастрофи. Є фактом, що сам уряд допускає гра-бункову господарку в державних лісах і полонинах, витинаючи дерево і куші, — так, що обсерті горі перемінюються в мертві скали. Як твердить навіть поль-ські фаховці, по десяти літах такої го-сподарки Карпати переміняться в пу-стину і безлюдну Далеку. За при-кладом держави так само поступають і приватні власники, для яких не існує за-конів про заліскування витатого дере-во-стану. Адміністративні влади, покликані до нагляду, в алочний спосіб толе-рують такий стан річей. В горах, а яких випливають ріки, збираються води, чи то підчас розтопів снігів, чи підчас зли-вних дощів, і спрячкують повені, не адержуючи нічим, бо ліси спустошено. Тому велич рік став авчайшим явищем.

Другою причиною елементарної ката-строфи повеней є та обставина, що поль-ський уряд на терені Ст. Галичини не-дуже не чесе обіт чад гевдушка рік.

і потовів, але — лавпани — навіть не отарється, щоб консервувало регуля-ційні впади, переведені ще за часів Ав-стрії. Внаслідок того щорічно повторю-ються все більші повені. Наслідком чо-го є й теперішня катастрофа, а можна сподіватися, що з тих самих причин і в саліуючих роках наступлять повені.

Також відомо всім, що польський у-ряд якої а розислом довозив дорогову комунікацію до отау польських іото-рачних доріг — так, що комунікація з року на рік є все важча, а сьогодні пі-ля повені взагалі нема ніякої комуніка-ції. Санітарні відносини є просто пасмі-хом над примітивними вимогами гігієни.

З огляду на представлений отал спра-ви є ясним, що безпосереднім винovní-ком катастрофи є уряд і його політика у відношенні до краю й українського па-селення. Обвинувачуємо уряд як дійсно-го винуватця повені і домагаємося в ім'я найпримітивніших принципів люд-ськості, щоб уряд не засуджував на-далі пів мільона жертв повені на смерті з голоду і нужди та щоб поспішав з не-гайною допомогою. Розміри катастрофи вимагають, щоб сойм й уряд асигнува-ли на ту допомогу не менше, як сто мільонів зол. Згорні остерігаємо, щоб не роблено заходів в напрямі аменшення розмірів катастрофи. Бо існує така тен-денція, тому, що урядові чинники ляху-ються, щоб відомості про дійсні розмі-ри катастрофи не підірвали кредити Польщі за границею. Не відно до ра-тування польського екару засуджувати на куладі і смерті тисячі осіб покорепо-го українського народу. Також остеріга-ємо, щоб не пробовано робити політи-чні зі справи несення помічі нещасним жертвам стихійної катастрофи. Були вже випадки, що панове старости в рату-нковій акції свідомо уникали самоврад-них чинників, послугуючись виключно поліційними агентами, які при тому ве-ли поліційну пропаганду (Косівщина, Скалатщина). Що більше. Урядові чин-ники робили перепони українським гро-мадським установам в їх ратунковій акції.

З огляду на сказане вгорі, підписані вносять:

Високий Сойм зволяє ухвалити:

I. Асигнується кошту 100 мільонів зол-тих на допомогу жертвам повені та на забезпечення населення від можливості подібних катастроф;

II. Сойм звнає Уряд, щоб централь-ні і місцеві урядові чинники не накла-ли поліційного характеру ратункової акції на користь жертв повені і в своїй ді-яльності співпрацювали зі самоврад-ними органами;

III. Вимається Уряд, щоб не робив перепон українським громадським у-становам в їх ратунковій діяльності.

Варшава, 19. вересня 1927.

Внесодавці.

Наслідки повені в Калушці.

Нам пишуть з Калуша:

Наш повіт глибоко відчув наслідки ка-тастрофи, який подібної не затамили дав-тарші люди. Понад 50 сіл упало жерт-вою катастрофи. Населення потерпіло мільонові шоди. До сотні домів пішло з водою, а скільки врожайної землі забра-ла повню, досі ще не обчислено. Вел оселі над ріками: Лыницею, Четвою, Сі-ною, Лукою, Бережничкою і Волозів-кою дуже потерпіли від авчайних. Голо-во гірських і підгірських оселінь засуджені на голодову смерть, якщо в час не прий-де поміч. Бульба, головний артикул по-живи, пропала. Уряд дав досі всього 5.000 зол.

Поміч потрібна негайна і закроена на ширшу скалу.

Для допільного переведення допомо-гової акції заявляємо Повітовий Комітет допомоги жертвам повені а о. Тисовсь-ким та тоді. Велкі датки приймає Пові-товий Союз Кооператив в Калуші.

Поможіть здлягнути дім-захист для укра-їнських письменників і журналістів у Ямній. Засвідчим ділом зрозу́мівши важної культурної праці і викли саму відданість українським робітникам пера! Жертен слати на адресу: Львів, Підвал ч. 7, Земельний Банк Гіпотечний, кін-мача ч. 1141.

Найліпше тісто матимеш

уживаючи

Ceres ідальний товщ,

що містить у собі 100% чистого кокосового товщу.
— Дешевший і смачніший від масла і смальцю. —
„CERES“ продають в оригінальних пачках по 1/2 і 1/4 кг.
Жадайте при закупні виразно „CERES“ і звертайте
увагу на наш напис „CERES“ поміщений на кожній
пачці.

Бувший старший асистент
літчої клініки у Львові

Д-р Здзіслав Бріхта

ордирує в літчик недугах від 3-5 попл.
при вул. Бельовського ч. 3, 1. пов.
(кодо пасажу Миколая) — Тел. ч. 42-80
585 Лічення кварцевою лампою. 1-2

СПЕЦІАЛІСТ венеричних і шкірних недуг
Д-р І. МУНД б. сек. від. і львів. шпін-
галія поверху і орд. 8-10, 2-6 в не-
ділі від 9-1 Львів Асника 1. рір Пів-
432 судського (Панської) Тел. 48-01. 2-2

д-ра Симона Раппапорта
Якова Насса

П'ЯВІВ, вул. Сикстуська 17/11.

Пломбування й винищення зубів без
болі. Штучні зуби в каучуку і золоті на
американську систему. Пациєнти з провін-
ції поважаються в найкоротшому часі.
Ц. Т. урядовим і студентам значна знижка.
587 1-5

ДЕНТИСТ

Б. ЛЬОКЕР в СТАНИСЛАВІ

вул. Собієвського 14.

Спеціальність: білі корони, штучні
зуби без піднебіння, містки без корон
і білення зубів. — Приступні ціни — до-
гідні усім. 6-?

ЩАСЛИВІ ЛЬОСИ

І. класи XVI державної
класової льотерії

продає

**АГЕНЦІЯ ЗЕМЕЛЬНОГО
БАНКУ ГІПОТЕЧНОГО**

Львів, Яганлонська 8.

1/2, зол. 40 1/2, зол. 20 1/2, зол. 10.

Поручення з провінції полаго-
джуються відвратною поштою.
Конт в П. К. О. 153.515.

Управа кооперативи „ТРУД“
в Тернополі

пошукує **кравчині**, яка була би
способна вести кравецький вартат і рі-
мочасно курси крою і шиття. Рефлекту-
ється на перворядну силу.

Зголошення на руки: А. Кордубова,
478 Тернопіль, Зелена 1а. 3-3

ЖАРІВКИ МАТЕРІАЛИ, ЕЛЕК-
ТРИЧНІ ЛЯМПИ, і т.п.

Найдешевше жерело в Східній Галичині

„Електроблиск“

Львів Скарбінська 4.

(Проти кна „Лев“). Тел. 49-05. 590 1-3

ЛІКЕРИ зробити дома **ЛІКЕРИ**

можже кожний

„STELLA“ в 10 р.ж.ж.х
смаках

до набути в аптечних складах.

Головний **В. Г. Мушинський** в Перемислі,
склад **Д. П. Т. кооператив** (торгівель відпо-
відний опуст. 2-2

„ІТАЛІЯ“

НОВОВІДКРИТА ВИНЯРНЯ

фірми

КАРЛО ПЕРАНТО II

вул. Сикстуська 29

поручає піємонтські, тосканські і си-
цилійські вина, першорядної якості
у флашках і на міри, по приступ-
них цінах. Богослужбні вина завсіг-
ди на складі. 580 1-1

ЗДІВНИХ

заступників агентів

для Львова

і різних місцевостей Галичини

пошукує 584

ТОВАРИСТВО ОБЕЗПЕЧЕНЬ

„ЕВРОПА“ Аг. ЛЬВІВ
Ска Брасівська 15

ДРУКАРСЬКА МАШИНА

„Ротаційна“

фабрикат **König i Bauer**

широкість ролі 63 см. 1-3

Дуже корисно на продаж.

Графіка

Львів, вул. Крива ч. 11.

СТОЛОВЕ НАКРИТТЯ зі срібла, хін-
ського срібла і альпачи — в роботі

С. А. РОПШІЦ Львів Сикстуська 18

Крім цього вибір брилянтових перстенив
по окремим цінам.

Показник отсего оголошення, одержити
579 при закупні 5 проц. опусту. 1-1

Оповіднення.

Управа Товариства „Ошадність“ для
господарства і добробуту, кооперативна
з обмеженою відповідальністю у Львові
скликає отрим. І. Звичайні Загальні
Збори членів кооперативи „Ошадність“
по думці § 21 статута, що відбудуться
в суботу дня 16. жовтня 1927 в год. 11.
передполуднем в локалі Центробанку
у Львові, Ринок 10/1, з наступним
Порядком нарад:

1) Відкриття Загальних Зборів; 2) Від-
читання протоколу з засідання Організа-
ційного Комітету Основателя з дня 9-го
грудня 1926 р.; 3) Звіт з дотеперішньої
діяльності; 4) Вибір 15 членів і 5 заступ-
ників членів Наглядової Ради (§ 17 стату-
та); 5) Обрання найкращої суми добо-
ривань, котрі може затягнути Кооперати-
ва (§ 29 б) статута); 6) Справа святку-
вання дня Ошадності 30. жовтня ц. р. —
Члени Кооперативної беруть участь в За-
гальних Зборах особисто, особи, що не
можуть самовільно приступити до Коопе-
ративної, беруть участь через законних за-
ступників, — особи правні через установ-
лених до цього повноважених. Повнова-
жень не може заступати більше як оди-
го члена. Кожний член має тільки один
голос, без огляду на число посідаєх
уділів (§ 25 статута). 578 1-1

Львів, дня 21. вересня 1927.

За Управу Товариства „Ошадність“ для
господарства і добробуту, кооперативна
з обмеженою відповідальністю у Львові
Д-р Кость Левицький Сесив.

Звіdomлення.

Повідомляється П. Т. Публику, що знана як найліпша

ПАРОВА ЛАЗНЯ вул. Жовківська ч. 40.

(біля зал. рампи)

по цілковитій реконструкції, наново відкрита. **Жіночий Відділ** по перебудові і до-
ширенні, як також улаженні з повним комфортом буде відкритий в суботу дня 21.
вересня ц. р. в год. 6. рано.

ЗАВЕДЕННЯ (парня і ванни) відкрите щоденно (з виїмком вівторків) від го-
дини 6-ої рано до 8-ої вечір, в неділі тільки до год. 1-шої в полудне.

О ласкаві відвідини просить

УПРАВА.

177 2-2

В рік 60-ліття „Просвіти“ і 50-ліття календаря
ювілейне видання

ВЕЛИКОГО ІЛЮСТРОВАНОГО
КАЛЕНДАРЯ „ПРОСВІТИ“ на 1928 р.

Повинно найтисся в кожній українській родині, тим більше, що зміст
календаря багатий, різномірний і багато ілюстрований. Цікаві на
різні теми статті, спомини, оповідання, поезії.

Ціна 3-50 зол., з пересилкою 4-20 зол., за післяплатою 4-30 зол.

Т-во „Просвіта“, Львів, Ринок ч. 10.

БУДОВИ НОВІ

надбудови і ре-
конструкції бу-
дівини світських
і церков, плани і кошториси виготовлює
на найдогідніших умовах та найко-
ротшому часі

Інж. ЛЕВ ЛЕВИНСЬКИЙ

архітект будівничий

Львів вул. СОДОВА ч. 3, II поверх.

355 (бічна Потоцького.) 16-16

Магазин і робітня

„ФУТЕР“

КАРЛО ЦВИНАР

КРИВА 10 448 РУСЬКА 18

виконує всілякі жіночі і мужські
футра по конкурентних цінах. 7-10

Ширіть наш часопис!

Писипайте передплату!

НОТИ на скрипки
з фортепіано.
Іван Левинський: У-
країнський танок. Но-
ктюрн. Вальс. 479

ПОКІЙ з цілим у-
держанням негай-
но до внайму. Бро-
новських ч. 8. 1. пов.
583 1-1

Найбільша в краю фабрика дзвонів

Братів ФЕЛЬЧИНСЬКИХ

в Калуші, вул. Сівецька ч. 14.

в Перемишлі, вул. Красінського ч. 63.

віднале на замовлення дзвони гармо-
нічні і поодинокі, а постійно удержує
на складі злив 200 штук готових дзво-
нів у вазі від 10 до 600 кг.

225

Ціна приступні — срібна ретани. 15-?

В УГОЛЬ

гор шньо-шлеський, найліпший (Giesche)

БУКОВЕ ДЕРЕВО

сухе, на четверо рубане

продає в достатку перед лім за готівку і на догліні салати

„ТИТАН“

Телефон 6-36.

Бюро: Львів, вул. Валова ч. 23.

Склади: Дворець Львів-Личаків.

Переводить вагонні поїздки на практично зручній з копальні.

Значна частина доходу призначена на „Рідну Школу“.

Тільки зол. 27-50!!!

У ФІРМИ „МЕЛЬОДІЯ“

Львів, Коперника 5.

555 Шкільні скрипки по зол. 16. 3-4